

Stellingen behorende bij het proefschrift

UITZONDERLIJKE EXCEPTIES IN HET STRAFRECHT

Een zoektocht naar systematiek bij de beslissingen omtrent uitsluiting van strafrechtelijke aansprakelijkheid in bijzondere contexten

van S.R. Bakker

1. Uniforme toepassing van contextgebonden excepties leidt niet tot een systematische toepassing.
2. De *leer* van de materiële wederrechtelijkheid, waarin het mogelijk is dat de materiële wederrechtelijkheid komt te ontbreken, mag niet worden vereenzelvigd met de *exceptie* het ontbreken van de materiële wederrechtelijkheid.
3. Het is van belang te (blijven) onderkennen dat het ontslag van alle rechtsvervolgging zowel een meer omvattende als een meer inhoudelijke beslissing betreft dan de vrijspraak.
4. De Hoge Raad heeft, door te overwegen dat *'zonder dat daarvoor een rechtvaardigingsgrond bestaat'* onderdeel is van het bestanddeel *'mishandeling'* in de zin van art. 300-301 Sr (HR 5 juli 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ6690, NJ 2011/466 m.nt. Keijzer), een atypische afbakingsmodaliteit in het leven geroepen die niet aansluit bij de systematiek van vaststelling van uitsluiting van strafrechtelijke aansprakelijkheid.
5. De Nederlandse strafrechtspleging is gebaat bij zowel rechtsgoedgeoriënteerde wetgeving als rechtsgoedgeoriënteerde rechtspraak.
6. De waarde van monodisciplinair, juridisch-systematisch/dogmatisch onderzoek doet niet onder voor die van multidisciplinair en interdisciplinair onderzoek.
7. De regeling waarmee de duur van de voorwaardelijke invrijheidstelling is gereduceerd tot maximaal twee jaar is het resultaat van een onzuivere afweging van ongelijksoortige belangen.
8. Het niet als klachtdelict aanwijzen van het op 1 januari 2020 in werking getreden art. 139h Sr staat in schril contrast met de gedachtegang van de wetgever van 1881/1886 omtrent het klachtvereiste, inhoudende dat in uitzonderlijke gevallen *'het bijzonder belang groter nadeel lijdt door het instellen dan het openbaar belang door het niet-instellen der strafactie'* (Smidt 1881-1886, dl. 1, p. 462).

9. Als het aan studenten voorschrijven van essentiële vakliteratuur wordt bemoeilijkt vanwege een pagina- of woordennorm, schiet het auteursrecht zijn doel voorbij.
10. Beschaving leest men niet alleen af aan de manier waarop een samenleving omgaat met dieren, zwakkeren, gedetineerden en vluchtelingen, maar ook aan de wijze waarop zij zich inzet voor de leefomstandigheden van toekomstige generaties.
11. Dat de bijzondere strafuitsluitingsgrond van art. 446 Wetboek van Strafrecht BES, die is overgenomen uit het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, elf jaar na de staatkundige hervorming nog steeds luidt *'Deze bepaling is niet van toepassing op het buiten Willemstad in brand steken van boomen of gewassen'*, is – bij afwezigheid van een stad met die naam op Bonaire, Sint Eustatius of Saba – een blijk van sterk verouderde wetgeving; nog los van het feit dat het Wetboek van Strafrecht Curaçao de aangehaalde bijzondere strafuitsluitingsgrond al enige tijd niet meer kent.